Ἔτος ΣΤ'. Ἐν Ἡρακλείῳ τῇ 5 Ἀπριλίου 1886 Σάββατον Ἀριθ. 264

ΜΙΝΩΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ἐν Ἡρακλείῳ καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις Μετζ. ἀργ. 1 1)2
» Χανίοις καὶ Ῥεθύμνῃ . . » » 2
» τῷ ἐξωτερικῷ . . . . » » 2 1)2

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι τῷ ἰδιοκτήτῃ τῆς ἐφημ. Χ.Π.Λ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Χ. ΠΕΤΡΟΣ ΛΥΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΚΟΥΣΑΚΛΗ-ΤΖΑΜΙ

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται Γροσίου.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῷ σώμ. τῆς Ἐφ. δι' ἕκαστον στίχον Γρ. 2
Ἐν ταῖς εἰδοποιήσεσι. . . . » 3

Τὰ ἀποστελ. ἔγγραφα καὶ μὴ δημοσιευόμ. δὲν ἐπιστρέφονται—Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτέα

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἡμέρᾳ ὡρισμένῃ διὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἦτο μεγάλη κίνησις ἐν τῇ πόλει μας, τῶν ὀπαδῶν καὶ τῶν δύο ἐκλογικῶν κομμάτων τρεχόντων ἄνω καὶ κάτω καὶ προσπαθούντων νὰ συνάξωσι τοὺς ἰδικούς των εἰς ἰδιαίτερα μέρη, ἔνθα, γενομένης τῆς ἀριθμήσεως καὶ τῶν ἀμοιβαίων δυνάμεων ἐξεταζομένων, θὰ ἐκρίνετο κατάλληλον ἢ οὔ, διὰ νὰ συναφθῇ ἡ περιμενομένη μάχη.

Καὶ οἱ μὲν ὀπαδοὶ τοῦ κ. Σταυράκη συνηθροίζοντο τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ κ. Μιγάδη, εἶτα μετέβησαν εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ κ. Ἠρ. Σαπουντζάκη· οἱ δὲ τοῦ κ. Ζ. Θειακάκη εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν ἀδελφῶν Καπνιστοῦ.

Περὶ τὴν ὀγδόην δὲ ὥραν οἱ ὑποψήφιον ἔχοντες τὸν κ. Θειακάκην ἔχοντες πεποίθησιν τὸ μὲν εἰς τὸ ἠθικὸν θάρρος ὅτι ὑπεστήριζον ἄριστον ἀληθῶς ἄνδρα καὶ δεδοκιμασμένον πατριώτην, τὸ δὲ εἰς τὴν ἀριθμητικὴν τῶν ὑπεροχὴν πρῶτοι ἐπορεύθησαν οἱ πλεῖστοι εἰς τὸ Διοικητήριον, μεταχειρισθέντες στρατήγημά τι ἐπιτρεπόμενον εἰς τοιαύτην ὥραν, διότι ἀφῆκαν ὀλίγους, ὥστε νὰ ἐνθαρρυνθῶσιν οἱ ἐναντίοι καὶ προσέλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκλογήν.

Τοῦτο πραγματικῶς καὶ ἐγένετο, ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸ τῆς ὥρας ἐπεφάνησαν οἱ ἐνεδρεύοντες, οἱ Σταυρακισταὶ ἐκ τῆς πύλης τοῦ Διοικητηρίου παρακελευσάμενοι ἀλλήλους ἔφυγον, δόντος τὸ σύνθημα Ἡραίστου τινός, ὅστις ἠξιώθη τῆς τιμῆς ταύτης, διότι εἰς προηγουμένην κατόπτευσιν εἶχε πάθη τὴν χώλωσιν. Οὕτως ἐματαιώθη ἡ ἐκλογὴ μὴ προσελθόντων τῶν δύο τρίτων, θὰ γίνῃ δὲ ὁριστικῶς τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς μερίδος τοῦ κ. Θειακάκη, καθ' ἡμᾶς, δὲν εἶνε διόλου ἀμφίβολος, ἀφ' οὗ λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι πάντες οἱ δημογέροντες καὶ μουχτάριδες αὐτῆς εἶνε δεδοκιμασμένοι, ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ, ἀντέστησαν δὲ καρτερικώτατα εἰς πάντα πειρασμὸν καὶ πραγμάτων καὶ λόγων.

Ἀξιέπαινος ἀληθῶς εἶνε ἡ τοιαύτη ἐπιμονὴ ὑπὲρ μιᾶς ἰδέας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν οὐδὲν ὑλικὸν ὄφελος ποριζόνται οἱ πολεμοῦντες ὑπὲρ αὐτῆς, παρὰ μόνον τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ κάμωσι τὴν καλητέραν χρῆσιν τῆς ψήφου των καὶ δὲν θὰ ἔλθουν εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν λοιπὴν Κρήτην ἡ ὁποία σαφέστατα ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θέλει τὰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας τοῦ κ. Ν. Σταυράκη.

Δὲν εἶνε τώρα καιρὸς νὰ ἐκθέσωμεν τὰ ἐκλογικὰ τεχνάσματα καὶ τὰ δελεαστικὰ μέσα καὶ τὰς ἐκδρομὰς αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τὰ χωρία ἰδίως διὰ νὰ ἀποπλανηθῶσιν οἱ χωρικοὶ Δημογέροντες. Τοῦτο μόνον λέγομεν ὅτι καὶ ὁ ἅγιος Ἀντώνιος θὰ ἐκάμπτετο.

Οἱ μὲν Ῥογδιανοὶ δὲν ἐλησμόνησαν ὅτι τὸ χωρίον των ἔχει χύσῃ τόσον αἷμα καὶ πάθῃ τόσας καταστροφὰς διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος, καὶ ὅτι ὁ συγχωριανός των ἱεροδιάκονος Εὐμένιος ἠγίασε μὲ τὸ αἷμά του τοὺς βράχους των. Οἱ δὲ Ἀχλαδιανοὶ δὲν ἐλησμόνησαν ὅτι τὸ χωρίον των ἦτο πάντοτε τὸ καταφύγιον τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ πατρίδος, καὶ ἠγωνίσθησαν καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνης. Οἱ Σκαλανιῶται δὲν ἐθαμβώθησαν ὑπὸ τῆς λάμψεως τοῦ πολυτίμου μετάλλου καὶ ὑπήκουσαν μᾶλλον εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος παρὰ εἰς τὰς προσφοράς. Οἱ Ἐληώται ἐνεθυμήθησαν ἀπὸ ποίους προῆλθεν ὁ μαρτυρικὸς θάνατος τοῦ ἀοιδίμου συγχωριανοῦ των Χριστοφόρου Ἀργυράκη, ὅστις ἦτο τὸ ἐξιλαστήριον θῦμα καὶ ὁ Ῥήγας Φεραῖος τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 78. Τὸ Καβροχώρι, Μακρύς τεῖχος, Πατσίδαις, Μετόχια καὶ τὰ προάστεια τοῦ Ἡρακλείου ἐτάχθησαν φαιδρότατοι ὑπὸ τὴν πατριωτικὴν σημαίαν.

Μόνον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κομπάζουσι καὶ ἐπιδεικνύονται διὰ τὸν πλοῦτόν των καὶ τὰ πλούσια μέσα τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ διαθέσωσιν ὑπὲρ τῆς ἐξωνήσεως τῶν συνειδήσεων καὶ ἐνόμιζον ὅτι διὰ τοῦτο τὸ στρατόπεδόν των θὰ ἦτο πανίσχυρον, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς μάχης ἐτράπησαν εἰς φυγὴν στερεώσαντες οὕτως εἰς τοὺς ἀντιπάλους, τοὺς ἔχοντας πεποίθησιν εἰς τὸν ἀληθῆ θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, ἔτι περισσότερον τὸ θάρρος καὶ τὴν εὐτολμίαν.

Ἡ νίκη λοιπὸν θὰ εἶνε ὑπὲρ τῆς προόδου, ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τοῦ κ. Θειακάκη. Ἂς ἀναμένωμεν ἀκλόνητοι καὶ ἀδιάσειστοι τὴν ὁριστικὴν μάχην· ἂς μὴ καμφθῶμεν ἀπὸ τὸν προδοτικὸν χρυσὸν καὶ ἂς μὴ τείνωμεν τὸ οὖς εἰς τὰς λοιπὰς συκοφαντίας καὶ ῥᾳδιουργίας τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀπέμαθον ἀκόμη τὰς ἕξεις ταύτας.

ΣΥΝΕΧΕΙΣ πολιτικαὶ ἐκδρομαὶ γίνονται κατ' αὐτὰς ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τοῦ κ. Σταυράκη εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ἡρακλείου κείμενα καὶ εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν αὐτοῦ ὑπαγόμενα μετόχια καὶ χωρία, ὧν τοὺς Δημογέροντας προσπαθοῦσι νὰ πείσωσιν οὗτοι ὅπως ψηφίσωσιν ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ τούτου. Ἔχουσιν ἀρκετὸν πατριωτισμὸν καὶ νοημοσύνην οἱ μόνον οἱ Δημογέροντες ἀλλὰ καὶ οἱ κάτοικοι ὅλοι τῶν εἰρημένων μετοχίων καὶ χωρίων καθὼς καὶ οἱ τῆς πόλεως καὶ εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσιν ὑπὲρ τίνος ἐκ τῶν δύο ὑποψηφίων πρέπει νὰ ψηφίσωσι καὶ τίνα τούτων ν' ἀναδείξωσι βουλευτήν των διὰ νὰ μὴ ἀμαυρώσωσιν ἔνδοξον παρελθόν καὶ μὴ κηλιδώσωσι τὴν ὑπόληψιν ἣς παρὰ τῇ λοιπῇ Κρήτῃ χαίρει ἡ πόλις τοῦ Ἡρακλείου, ὡς εἰς οὐδὲν πατριωτικὸν ἔργον ποτὲ ὑστερήσασα. Ὁ κ. Σταυράκης ἐκτὸς τῶν ἀποκηρύξεων προηγουμένων ἐποχῶν, ἃς φέρει ἐπὶ τῆς ῥάχεώς του καὶ τῶν πολυαρίθμων κηλίδων τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ βίου, φέρει ἀνερυθριάστως καὶ τὴν τελευταίαν ἀποκήρυξιν τῆς περισυνῆς συνόδου τῆς Βουλῆς ἀναγκασθείσης νὰ προβῇ καὶ εἰς αὐτὴν ἕνεκα τῶν ἀντιπατριωτικῶν ἐνεργειῶν του, δι' ὧν ἀνεστάτωσε τὸν τόπον καὶ μικροῦ δεῖν εἰς ὄλεθρον αὐτὸν ἤγαγεν. Ὁ δὲ κ. Ζαχαρίας Θειακάκης μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας ἐξεπλήρωσε πάντοτε τὸ καθῆκόν του πρὸς τὴν πατρίδα ὁσάκις αὕτη τῷ ἀνέθηκεν ἐντολήν τινα καὶ ἁγνὸς καὶ ἄμωμος τυγχάνων θέλει τιμήσῃ μεγάλως τοὺς ἐκλέξοντας αὐτόν. Ἐκτὸς τούτου ὁ κ. Θειακάκης ὑπερέχει καὶ κατὰ τὴν ἱκανότητα κατὰ πολὺ τὸν κ. Σταυράκην, διότι ἐπὶ τετραετίαν ὅλην σπουδάσας ἐν Εὐρώπῃ τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας εἶνε ἄριστος πολιτευτής. Ἑπομένως ἀκράδαντον ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι ὑπὲρ αὐτοῦ θὰ ψηφίσωσιν ὅλοι οἱ ἐκλογεῖς ἐκτιμῶντες τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἱκανότητά του, θὰ καταδικάσωσι δὲ διὰ τῆς ψήφου των τὸ θράσος τοῦ κ. Σταυράκη, ὅστις ἐκτὸς τῶν ἄλλων πληγῶν, ἃς κατήνεγκε τῇ πατρίδι, ἀλλ' αἵτινες σὺν τῷ χρόνῳ δυνατὸν νὰ ἐπουλωθῶσι, προὐξένησε διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς περὶ τὸν πενθερόν αὐτοῦ, τὸν Ἰωάννην Δρακάκην, σπείρας καὶ τὴν ἀνίατον πληγὴν τῆς ἀπωλείας μεγαλεπιβόλου καὶ ῥέκτου πατριώτου, τοῦ ἀοιδίμου Χριστοφόρου Ἀργυράκη ἀγλαοῦ γόνου τοῦ εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν Ἡρακλείου ὑπαγομένου χωρίου Ἐληᾶς διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ὁποίου βαρέως ἐπένθησε, πενθεῖ καὶ θὰ πενθῇ αἰωνίως ἡ Κρήτη ἅπασα.

—Συμπολῖται! Ἐὰν ἦσθε δικασταὶ καὶ ἐνώπιον ὑμῶν παρουσιάζετο κατηγορούμενός τις ἐπὶ μεγάλῳ κακουργήματι, ἀντὶ δὲ πάσης ἄλλης ἀπολογίας σᾶς ἔλεγε. Κύριοι δικασταί, εἶμαι ἀθῶος τῆς ἀποδιδομένης μοι κατηγορίας, ἀλλὰ ἀθωώτατέ με καὶ κατόπιν θὰ σᾶς ἀποδείξω διὰ πραγμάτων ἀναντιρρήτων τὴν ἀθωότητά μου, δὲν θὰ ἐλέγετε ἢ ὅτι παραλογίζεται ὁ τοιοῦτος ἢ ὅτι ψευδάζει καὶ καταφρονεῖ τὴν δύναμιν καὶ τὴν εὐθυκρισίαν σας; Τοιοῦτόν τι ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὸν κ. Ν. Σταυράκην. Κατεδικάσθη ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ τόπου διὰ τὸ πολιτικὸν παρελθόν του, τῷ ἀπεδόθησαν ἐπανειλημμένως βαρεῖαι μομφαὶ διὰ πολιτικὰς πράξεις, καὶ ὅμως πρὶν νὰ ἀποπλύνῃ τοὺς ῥύπους τούτους, πρὶν νὰ δικαιολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῆς κοινῆς γνώμης, τολμᾷ νὰ ζητῇ τὴν ψῆφον τῆς ἐμπιστοσύνης σας μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι βραδύτερον θὰ ἀποδείξῃ τὸ ἀβάσιμον τῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν. Ὄχι, τοιαύτη ἐπικίνδυνος θρασύτης πρέπει νὰ πολεμηθῇ, τοιαύτη καταφρόνησις τῆς κοινῆς εὐθυκρισίας πρέπει νὰ στιγματισθῇ. Ἡ αἰῶνιον ἡμέρα θέλει ἀποδείξῃ ἂν συνεθίσαμεν πλέον νὰ σκεπτώμεθα ἐλευθέρως ἢ ἂν ἀκόμη ἀρνούμεν νὰ ἑαυτούς μας νὰ συρώμεθα ὄπισθεν τοῦ ἅρματός τινων ἐπιτηδείων.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΕ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς ἐν τῇ ἀξιολόγῳ συναδέλφῳ «Ἀνατολικῇ Ἐπιθεωρήσει» ἀφορῶντα τὴν πανήγυριν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς κατὰ τὴν 25 Μαρτίου ἐν Ἀθήναις.

Ἡ τελετή.

Πανηγυρικωτάτη ἦτο χθὲς ἡ ὄψις τῆς πόλεως. Ἄλλα μὲν ἀπὸ τῆς προτεραίας, ἄλλα ἀπὸ τῆς νυκτὸς καὶ ἄλλα ἀπὸ τῆς λυκαυγοῦς, τὰ καταστήματα πάντα καὶ οἱ ἐξῶσται ἦσαν κεκοσμημένα διὰ σημαιῶν, τινὰ δὲ καὶ δι' εἰκόνων τῶν προμάχων τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ δι' ἐπιγραφῶν ἀναθηματικῶν στεφάνων. Ἰδίως γραφικώτατον ἦτο τὸ θέαμα τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἐκ τῆς πληθύος τῶν σημαιῶν καὶ τὸ γαλανόλευκον χρῶμα ἐποικίλλετο πολλαχοῦ διὰ τῶν τριχρόων γαλλικῶν. Ξέναι τινὲς πρεσβεῖαι εἶχον ἐπίσης ἀναπετάσει τὰς σημαίας των· διεκρίνετο πρὸ πάντων τὸ μέγαρον τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ μακρόθεν διεκρίνοντο κυματίζουσαι ἐπὶ τοῦ ἐξώστου αὐτοῦ αἱ ἑλληνικαὶ ἑκατέρωθεν τῆς γαλλικῆς σημαίας.

Ἀπὸ τῆς ἐννάτης ὥρας τὸ πλῆθος ἤρξατο κατακλύζον τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ κατερχόμενον διὰ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ πρὸς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν. Ἐκεῖ ἐπὶ τῆς πλατείας ἦτο τὸ δεξιὸν κέρας τῆς στρατιωτικῆς παρατάξεως. Ἦσαν δὲ παρατεταγμένοι πρῶτοι οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, εἶτα οἱ τῆς σχολῆς τῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ μετ' αὐτοὺς τὸ ἐνταῦθα πεζικὸν σύνταγμα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ συνταγματάρχου ὑποδιοικητοῦ κ. Χ. Βότσαρη.

Διῆκε δὲ ἡ γραμμὴ ἀπὸ τοῦ ναοῦ μέχρι τῆς πλατείας τῶν ἀνακτόρων. Ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἦτο παρατεταγμένη καὶ μία πεζικὴ πυροβολαρχία, καὶ τὸ γενικὸν πρόσταγμα τῆς ὅλης παρατάξεως εἶχεν ὁ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Πᾶνος Κολοκοτρώνης.

Πάντες οἱ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ ὁρμούντων ξένων πλοίων παρῆσαν ἐν τῇ τελετῇ ταύτῃ, ἔτι δὲ πολλοὶ βουλευταὶ καὶ πάντες οἱ ἐν τέλει·

Υ ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΜΙΝΩΟΣ» Υ

ΝΟΜΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ

ΜΕΤΑΠΕΦΡΑΣΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ

ΥΠΟ Δ. Π.

Αἱ ἀνδεξ-
25 ἀμενος ἢ νενικαμένος ἢ ἐνκ-
οιωτὰς ὀφέλων ἢ διαβαλόμε-
νος ἢ δια εἰπάμενος ἀποθά-
IX νοι, ἢ τούτῳ ἄλλος, ἐπιμωλ-
εσάτω πρὸ τῶ ἐνιαυτῶ· ὁ δὲ δικα-
30 στὰς δικαδδέτω πορτὶ τὰ ἀποφ-
ωνιόμενα· αἱ μέν κα νίκας ἐπι-
μωλῇ, ὁ δικαστὰς κό μνάμων,
αἴ κα δώῃ καὶ πολιατεύῃ, οἰδὲ μ-
αιτύρες οἱ ἐπιβαλλόντες, ἀνδοχ-
35 ᾶδ κένκοιωτᾶν καὶ διαβολᾶς κ-
αὶ διρήσιος, μαιτύρες οἱ ἐπιβ-
αλλόντες ἀποφωνιόντων. ἢ δέ κ' ἀ-
πο εἰπωντι, δικαδδέτω ὁμόσας τὰ
αὐτῶν, καὶ τὸνς μαιτύρ-
40 ανς νίκεν τὸ ἁπλόον. Γίὺς α-

ΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙ ΧΡΕΟΥΣ

Ἐάν τις, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀναλάβῃ ἐγγύησιν, ἢ ἔχει ἀπολέσῃ δίκην τινά, ἢ ὀφείλει παρακαταθήκην, ἢ ἀρνεῖται νὰ ἀποδώσῃ ταύτην, ἢ ἔχει συμφωνήσῃ περὶ τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας, ἀποθάνῃ, ἢ ἄλλος τις, ὁ ὁποῖος ἔχει πρὸς ἐκεῖνον τοιαύτας ὑποχρεώσεις, ὀφείλει οὗτος νὰ κινήσῃ ἔπειτα δίκην πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ ἐνιαυτοῦ· ὁ δὲ δικαστὴς ἂς ἀποφασίζῃ κατὰ τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων· καὶ ἐὰν μὲν ἕνεκα δίκης κερδηθείσης κινῇ τὴν ἀγωγήν, ὁ δικαστὴς καὶ ὁ μνήμων, ἐὰν ζῇ ἀκόμη καὶ εἶνε πολίτης, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ μάρτυρες, δηλαδὴ οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος,—ἐὰν δὲ ἕνεκα ἐγγυήσεως καὶ παρακαταθήκης καὶ ἀρνήσεως καὶ συμβιβασμοῦ, ὡς μάρτυρες ἂς μαρτυρήσωσιν οἱ κληρονόμοι. Ἐὰν δὲ ἀρνῶνται, ἂς δικάσῃ ὁ δικαστὴς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν καὶ ἵνα οἱ μάρτυρες πληρώσωσι τὸ ἁπλοῦν.

Ἐὰν υἱός τις ἔχῃ ἀναλάβῃ ἐγγύησίν τινα, ἐφ' ὅσον ζῇ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἂς γίνεται κατάσχεσις αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ τῶν κτημάτων, ἅτινα κέκτηται.

Ἐάν τις ἐπὶ ξένης χώρας ἔλθῃ εἰς χρηματικὰς συναλλαγάς, καὶ χρήματα, ἅτινα ἐκ ξένης χώρας
ἴ κ' ἀνδεξήται ἂς κ' ὁ πατὴδ δώῃ,
αὐτὸν ἀγέθαι καὶ τὰ χρήματα
ἅτι κα πεπάται. Αἴ τίς κα πέρα-
ι συναλλάκῃ ἢ ἐς πέρας ἐπι-
45 θέντι μὴ ἀποδιδῷ, αἱ μέν κ' ἀ-
ποφωνίωντι μαιτύρες ἡβιόντ-
ες, τῶ ἑκατονταστήρω καὶ πλίο-
νος τρέες, τῶ μείονος μέττε-
ς τὸ δεκαστάτηρον δύο, τῶ μεί-
50 ονος ἕνς, δικαδδέτω πορτὶ τὰ
ἀποφωνιόμενα· αἱ δὲ μαιτύρε-
IX. ς μὴ ἀποφωνιοίεν . . . . .
X . . . . στατήρων
11 χρέος, τὼς δ' ἐπιβαλλόντανς
αἱ ὁ ἀνὴρ πλῖα δδίη, ἀποδόν-
τανς τὸ ἀργύριον ἔχεν τὰ χρ-
ήματα, αἴ καλείοντι. Ματρὶ
15 δ' υἱὺς χρήματα αἴ καλῇ δόμεν, ἑ-
κατὸν στατήρανς ἢ μεῖον, π-
λῖον δέ μή· αἱ δὲ πλῖα δοίη, αἴ
κα λείωντ' οἱ ἐπιβαλλόντες, τ
ὸν ἄργυρον ἀποδόντες, τὰ χρ-

ἐνεπιστεύθησαν αὐτῷ, δέν ἀποδίδῃ, μὲν μαρτυρῶσι μάρτυρες ἑνήλικες, τρεῖς περὶ ποσοῦ ἑκατὸν στατήρων καὶ πλείονος, δύο περὶ ποσοῦ μικροτέρου μέχρι δέκα στατήρων, ἑ, περὶ ποσοῦ ἔτι μικροτέρου— ὁ δικαστὴς ἂς ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων. Ἐὰν δὲ μὴ μαρτυρῶσι μάρτυρες— (Ἐλλείπουσί τινα)

ΠΕΡΙ ΔΩΡΕΩΝ

(Ἐλλείπουσί τινα)—ἢ πρᾶγμα ἀξίας—στατήρων· οἱ ἔχοντες δὲ κληρονομικὸν δικαίωμα δύνανται, ἐὰν ὁ ἀνὴρ δώσῃ πλείονα, ἀποτίσαντες τὰ χρήματα νὰ ἔχωσι τὴν περιουσίαν, ἐὰν θέλωσι.

Ἐὰν δὲ υἱός τις θέλῃ νὰ δωρήσῃ κτῆμα τῇ μητρὶ αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ δωρήσῃ πλείονας τῶν ἑκατὸν στατήρων. Ἐὰν δὲ δώσῃ πλείονα, οἱ κληρονομικὸν ἔχοντες δικαίωμα, ἐὰν θέλωσιν, ἀποδόντες τὰ χρήματα, ἂς ἔχωσιν τὴν περιουσίαν.

Ἐὰν δέ τις, ὅστις ὀφείλει χρήματα, ἢ εἶνε καταδεδικασμένος εἴς τι πρόστιμον, ἢ καθ' ὃ χρόνον διεξάγεται δίκη τις, κάμῃ δῶρόν τι, ἐὰν μὴ τὸ ὑπόλοιπον εἶνε ἀντάξιον τοῦ προστίμου, ἔστω ἄκυρος ἡ δωρεά.